

Verslag theatervoorstelling

Bint

Naar de roman van

Ferdinand Bordewijk

Bewerking en regie

Ger Thijs

Met

Tijn Docter, Jules Croiset, Hanneke Last, Reinier Bulder, Ella van Drumpt en tien jonge talenten Saskia Godijn, Niels Boszhard, Béla Becht, Charley Yntema, Ruth Sahertian, Emma Buysse, Emillio Valentien, John Hellenberg, Joost Roskam en Robbert Redert

De door Ger Thijs tot theatervoorstelling bewerkte klassieker 'Bint' zou een even grote, zo niet grotere, impact moeten hebben op het publiek als het boek heeft gedaan. Dat is Thijs niet gelukt.

Bordewijk schreef in 1934 'Bint' als waarschuwing voor het opkomend fascisme. Het was hem gelukt om de nieuwe, moderne stijl van interactie tussen mensen, met korte zinnen en weinig emoties, in zijn schrijfstijl te integreren. Het was toen de strijd tussen eenheidsgevoel of individualisme, discipline of chaos.

De theatervoorstelling komt niet eens in de buurt. Het wordt niet duidelijk dat dezelfde vragen als toen, ook nu nog relevant en van belang zijn. De diepgang gaat volledig verloren in dit stuk. De vele beschrijvingen van Bordewijk zijn omgeschreven tot saaie mono- en dialogen. Voor mij geeft het boek een statig en oprecht beeld hoe De Bree zijn tijd op de school van Bint heeft ervaren, maar de theatervoorstelling voelde eerder als een met maar enkele dunne draadjes bij elkaar gehouden toneelstukjes.

Er wordt af en toe een poging gedaan om grappig te zijn, maar die pogingen verlagen het niveau tot een dieptepunt. Bijvoorbeeld zijn er twee leerlingen die op een soort Charlie Chaplin achtige manier het publiek geïnteresseerd proberen te houden. Het past niet bij dit grijze en serieuze verhaal. Ook werd bij de fietsexkursie de vierde muur doorbroken door het publiek als object te nemen waar de klas met de Bree en To Delorm naar kijken. Dit zorgde alleen voor wat ongemakkelijk gelag in het publiek.

In de theatervoorstelling werd soms zeer van de oorspronkelijke verhaallijn afgeweken. Zo kwam er opeens een romance tussen de Bree en To Delorm. Dit was zeer verwarrend na het lezen van het boek. Het haalde mij uit de wereld van de voorstelling en zorgde bij mij voor verzet tegen de nieuwe verhaallijn. Het was een gok om het verhaal er iets extra's mee te geven, maar dit is helaas niet gelukt. De relatie tussen de twee docenten leidt af van waar het verhaal echt om gaat, namelijk de machtsstrijd tussen De Bree en Bint.

De hoofdacteurs zijn wel zeer goed, en passen goed bij het beeld dat ik zelf heb gevormd bij het lezen van het boek. Tijn Dokter (De Bree) en Jules Croiset (Bint) zijn de lijm dat dit stuk dringend nodig heeft. Het goed ontworpen decor hielp goed om de plek te plaatsen en was daarom een van de weinige dingen waar ik mij die avond aan vermaakte. In mijn favoriete scene was er een gevecht tussen twee klassen, gespeeld door maar genoeg acteurs voor één klas. Door geweldig gebruik te maken van het decor en een perfecte timing van de acteurs was het een lichtpunt in de voorstelling.

Ik kan het boek iedereen aanbevelen, maar de theatervoorstelling is alleen voor je saaie tante. Dat komt door de onnatuurlijke en langzame dialogen en een serieuze boodschap die ondergaat in slechte grappen en een verwarrend verhaal. Alleen het slimme decorontwerp en de paar goede acteurs zorgden dat ik klapte aan het einde van de voorstelling.